

351. pl
1972 NOV 23

Népszabadság

...lokeppen ...
...pedig még nagyobb jelentőséggel.
...Gulyás Pál

FORGALOMSZERVEZÉS

A körúti lámpák vitájához

Tulajdonképpen elnézést kérő szavakkal kellene kezdeni a témát: tavasszal ugyanis tamaskodó riportot írtam a budapesti Nagykörút forgalmi rekonstrukciójáról. Persze nem egyedül füstölögtem. Szinte minden gépjárművezető megdöbbenően szemlélté, amint *gomba módra szaporodtak a lámpák, a legváratlanabb forgalmi torlódásokat okozván végig a főútvonal mentén, a napnak szinte minden órájában.*

Igazán tanulságos dolog felidézni, hogy az összevissza működő lámpákon kívül még mi egyéb bosszantotta a közlekedőket a Körúton. Hát először is a lámpák mennyisége: a legtöbben úgy vélték, indokolatlanul sok keresztveződésbe szereltek fel forgalomirányító berendezést. A másik vita tárgya a balra kanyarodást megtiltó rendelkezés volt, hiszen az úgynevezett *hurok-kanyarodás* — úgy tűnt — jelenléte mértékben lassítja majd a forgalmat.

Sokak ellenkezése ellenére a fővárosi tanács közlekedési főigazgatósága végrehajtotta elképzelését és — *megnyerte a játszmat.* A legutóbbi hónapokban kiderült ugyanis, hogy egyáltalán nem sok a körúti lámpa, működésüket sikerült jól összehangolni, és ha a rend ezt úgy kívánja, a pesti gépjárművezető is tud „hurokban” közlekedni. És a tapasztalatok másik sora még meggyőzőbb érvekkel szolgál: a korábbihoz képest *minimálisra csökkent a gázolások száma a Körúton*, és szinte végleg megszűnt a balra kanyarodó járművek és a villamosok összeütközésének lehetősége.

E tények előtt fejet kell hajtani. Elismerve ezzel a forgalomszervezők vitathatatlan igazát a körúti vitában. Persze tulajdonképpen nem kell ezen csodálkoznunk, hiszen felelős, hozzáértő emberek döntése bizonyult helyes-

nek. Olyanoké, akiknek nap mint nap a forgalombiztonság megjavításáért kell dolgozniuk, és a munkájuknak csak akkor van értéke és értelme, ha az eredmények — ez esetben a baleseti források számának csökkenése — őket igazolják.

Mind a forgalombiztonság megjavításáról szóló kormányhatározatban, mind pedig a Budapesten tartott nemzetközi forgalombiztonsági konferencián minden eddiginél nagyobb hangsúlyt kapott a *forgalomszervező szakember szerepe* a nagyvárosi közlekedésben. Nem véletlenül: a városi útvonalakon napról napra szaporodnak a járművek, és ebben a nagy túmultásban csak bizonyos mértékig lehet számítani az emberi türelemre, udvariasságra, megértésre. A forgalombiztonság másik hányadát a *technika segítségével* lehet csak megteremteni. Ez a feladat a forgalomszervező mérnökökre hárul.

Budapesten évente húszmillió forintnál többet költenek a forgalomirányító lámparendszer fejlesztésére. Ebből az összegből ritkán nyílik lehetőség olyan látványos munkára, mint amilyen az idén a körúti rekonstrukció volt. Viszont ez egyben arra figyelmeztet, hogy a forgalom növekedéséhez képest lassú a tempó; még sok olyan városi főútvonalra lenne szükség, amelynek technikai biztonsága megütné a nagykörúti szintet. A szükségszerű változtatások terveinek egy-némelyikével talán majd ismét vitába száll a közvélemény. És ez nem is baj. Az ilyen polémia csak akkor hagy maga után keserű szájját, ha a végén a vesztesnek — bármelyik fél legyen is — nincs bátorsága kijelenteni, hogy pardon, tévedtem.

A körúti lámpák ügyében ezt most örömmel tesszük meg.

Medveczky László